

[Arne Bjerregaard]

nesker, som søger. For vi vil ikke, som andre måske kan have lyst til, bestemme, om folk skal bo i parcelhuse eller lejligheder; vi ønsker bare, der skal være et frit valg, og det vil vi stadig væk stå for. De, der vil have en lejlighed, skal have mulighed for at få en lejlighed – ikke de luksuriøse lejligheder, som vi byggede før i tiden – og de, som vil have et parcelhus, skal have mulighed for at få et parcelhus. Det må vi arbejde frem imod, men på en måde, som er økonomisk acceptabel, ikke luksuriøs.

Så må jeg gentage, hvad jeg tidligere har sagt, da jeg afviste det almennyttige byggeri, at vi stadig væk er af den opfattelse, at finansieringsformen dér er fantastisk forældet. Jeg ved ikke, om det er administrationens skyld, vores skyld eller ministerens skyld, men vi står stadig væk med de samme problemer med hensyn til finansiering; det er et forældet system, efter den udvikling der har været. Dengang der var små bevægelser og 6 pct., og hvor man sagde, der skulle være en vis stabilitet, var det rimeligt, men nu er det en ganske urimelig måde, og derfor vil jeg spørge boligministeren, om han ikke her vil erkende, at han har givet tilsagn om, at vi i fremtiden skal søge at finde en anden finansieringsform end den, vi anvender i øjeblikket i den almennyttige sektor og andre steder.

Men vi har så fra vores side erkendt, at der er nogle problemer, som vi skal løse øjeblikkelig, og dem ville vi være med til at løse, idet vi erkendte, at vi ikke kan nå at få gennemført en ny finansieringsform. Derfor er vi gået med til det med den gamle finansieringsform, men med det klare håb, at vi kan bruge en ny finansieringsform, næste gang vi skal ind i dette.

Så må vi også sige, at vi ser med glæde på, at andelsboligerne har fået en stærkere placering, og vi ser med glæde, at andelsboligerne nu også får en opprioritering ved, at vi støtter denne boligejeform mere direkte. Selvfølgelig volder finansieringsproblemet også store kvaler her, men det må vi stadig væk leve med også her. Men jeg håber, at det fremgår af det, jeg har sagt, at vi selvfølgelig vil støtte dette, som vi vil støtte det andet forslag med de tekniske ændringer, som kan være nødvendige; jeg kan bare ikke se, der skulle være nogen på det område; der er andre områder, hvor det er mere betænkeligt.

Så er der realkreditlovforslaget. Det er sådan set væsentligst det, vi tidligere har foreslået, så derfor skulle vi også her være et skarn, hvis vi ikke ville tilslutte os forslaget. Lad mig samtidig sige om venstres forslag, at intentionerne i venstres forslag sådan set er de samme, nemlig at vi skal gå over til nettoprincippet, altså kontantvurdering, hvor man ved, hvor meget man får af selve vurderingen.

Lad mig sige til venstre, som ønsker at forenkler hele vor realkreditgivning, hele realkreditloven, at det er vi sådan set enige i. Det bliver for indviklet: kunderne, forbrugere, forstår ikke en pind af, hvorfor de nu skal have så meget dér, og hvorfor de skal have så meget dér, og hvorfor der er forskel. De forstår det ikke, og derfor skal de altid have fat i eksperterne for at finde ud af, hvad kan de få. Derfor er vi positivt indstillet over for en forenkling af hele det system, vi tror bare ikke, det er muligt at lave det nu. Nu må vi have gennemført – håber vi da – belåning efter kontantvurdering, og så må vi bagefter prøve på at lave den forenkling, som vi også finder er nødvendig.

Endelig er der henstandsordningen til landmænd, som er i økonomiske vanskeligheder, og den støtter vi af hele vort hjerte – det kan ikke forundre boligministeren. Men her må jeg også sige: er det virkelig så svært at lave noget, som almindelige folk kan finde ud af? Nok 80 pct. af de landmænd, som skal bruge den, kan ikke finde ud af, om de kan komme ind under ordningen eller ej. Derfor skal de ud til eksperterne, og på den måde kan vi selvfølgelig give brød til eksperterne. Det kan være et mål i sig selv i en arbejdslededsituation at sørge for, at mange bliver sat i arbejde med at finde ud af det, vi laver. Men jeg tror ikke, det er embedsmændenes fagforeningssynspunkt, der kommer til udtryk: nu må vi lave noget, så vi sørger for, at der kommer nogle i arbejde ude i marken.

Endelig må jeg også spørge – jeg kan nemlig heller ikke gennemskue det helt klart; de, der får gældssanering, det kan jeg hurtigt se, kan næsten automatisk få, men jeg vil gerne spørge boligministeren direkte, om det ikke er sådan, at man har regnet med, at ordningen skal komme en videre kreds til gode end dem, der kan få en gældssaneringsordning. Jeg ved ikke, om ministeren vil svare her, men hvis ministeren ikke ønsker at svare